

Skarga wniesiona w dniu 18 lipca 2006 r. — FMC przeciwko Komisji**(Sprawa T-197/06)**

(2006/C 212/76)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* FMC Corporation (Filadelfia, Stany Zjednoczone) (Przedstawiciele: C. Stanbrook, Q.C. i Y. Virvilis, lawyer)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r., w zakresie w jakim ma ona zastosowanie do FMC Corporation;
- ewentualnie, obniżenie kwoty grzywny nałożonej na FMC Corporation;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżąca wnosi o częściowe stwierdzenie nieważności decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran, w której Komisja stwierdziła, że skarżąca naruszyła art. 81 ust. 1 WE oraz art. 53 porozumienia o EOG poprzez uczestnictwo w kartelu polegającym głównie na wymianie przez konkurentów informacji o cenach i wielkości sprzedaży, zawieraniu porozumień cenowych, porozumień o zmniejszeniu mocy produkcyjnej na obszarze EOG oraz zapewnianiu nadzoru nad porozumieniami antykonkurencyjnymi.

Na poparcie swojej skargi skarżąca podnosi dwa zarzuty i utrzymuje, w sposób ogólny, że nie jest odpowiedzialna za naruszenia popełnione przez jej spółkę zależną Foret, jako że nie ma ona decydującego wpływu na spółkę zależną.

Po pierwsze, skarżąca podnosi, że sporna decyzja jest nieodpowiednio uzasadniona.

Po drugie, skarżąca twierdzi, iż sporna decyzja jest wadliwa zarówno z punktu widzenia prawa, jak i stanu faktycznego, jako że

- a) wnioski Komisji opierały się na błędnej interpretacji dowodów, na niestosownej dyskryminacji polegającej na tym, iż w stosunku do różnych źródeł informacji nie przykładano tej samej wagi, oraz, w sposób bardziej ogólny, na oczywistym błędzie w ocenie;
- b) Komisja zastosowała błędne z prawnego punktu widzenia kryterium kontroli w celu ustalenia odpowiedzialności skarżącej w związku z naruszeniem, którego dopuściła się Foret;
- c) Komisja wykorzystała dowody, które nie miały związku z okresem, w którym dopuszczono się podnoszonego naruszenia;

- d) Komisja wykorzystała dowody, o których nie poinformowała skarżącej, jako dowody obciążające spółkę, pozbawiając tym samym skarżącą możliwości skorzystania z przysługującego jej prawa do obrony.

Skarga wniesiona w dniu 17 lipca 2006 r. — Akzo Nobel i in. przeciwko Komisji**(Sprawa T-199/06)**

(2006/C 212/77)

*Język postępowania: angielski***Strony***Strona skarżąca:* Akzo Nobel NV (Arnhem, Niderlandy), Akzo Nobel Chemicals Holding AB (Nacka, Szwecja), Eka Chemicals AB (Bohus, Szwecja) (Przedstawiciele: adwokaci C. Swaak, N. Neij)*Strona pozwana:* Komisja Wspólnot Europejskich**Żądania strony skarżącej**

- Uchylenie grzywny nałożonej w spornej decyzji, lub ewentualnie, zwiększenie o 10 % 40 %-obniżenia przyznanego zgodnie z komunikatem w sprawie łagodzenia sankcji (komunikatem w sprawie współpracy);
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o uchylenie grzywny nałożonej na nie w decyzji Komisji C(2006) 1766 wersja ostateczna z dnia 3 maja 2006 r. w sprawie COMP/F/38.620 — Nadtlenek wodoru i nadboran, w której Komisja stwierdziła, że skarżące naruszyły art. 81 WE oraz art. 53 porozumienia o EOG poprzez uczestnictwo w kartelu, który polegał na wymianie między konkurentami informacji o cenach i wielkości sprzedaży, porozumieniach cenowych, porozumieniach w sprawie obniżenia mocy produkcyjnej na obszarze EOG oraz nadzorze nad wykonaniem porozumień antykonkurencyjnych. Obie skarżące Akzo Nobel Chemicals Holding AB oraz Akzo Nobel NV uznano za solidarnie odpowiedzialne za naruszenie, którego dopuściła się skarżąca Eka Chemicals AB (zwana dalej „Eka”).

Skarżące podnoszą, że Komisja naruszyła obowiązek uzasadnienia wynikający z art. 253 WE, nie uzasadniając swojej decyzji o przyznaniu jedynie 40 %-obniżenia kwoty grzywny w ramach przedziału 30-50 %, mimo że współpraca Eka odpowiadała w znacznym stopniu kryteriom, które zostały zawarte w komunikacie w sprawie łagodzenia sankcji (!).

Tytułem żądania ewentualnego, skarżące wnoszą o zwiększenie o 10 % 40 %-obniżenia kwoty grzywny, które zostało przyznane zgodnie z komunikatem w sprawie łagodzenia sankcji, powołując się na to, że Komisja błędnie zastosowała komunikat w sprawie łagodzenia sankcji, jako że spółce Eka nie przyznano najwyższego obniżenia przewidzianego we wspomnianym powyżej przedziale, mimo że jej współpraca w pełni spełniała kryteria ustanowione w pkt 23 akapit drugi komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji. Dlatego też, zdaniem skarżących, Komisja naruszyła ich uzasadnione oczekiwania.

Ponadto, skarżące utrzymują, że Komisja naruszyła zasadę równego traktowania, jako że potraktowała ona:

- i) w różny sposób podobne sytuacje, tzn. spółek Eka i Arkema, których współpraca w pełni spełniała kryteria określone w pkt 23 komunikatu w sprawie łagodzenia sankcji, poprzez przyznanie jedynie spółce Arkema maksymalnego obniżenia grzywny, które było dostępne w ramach odpowiedniego przedziału, oraz
- ii) w podobny sposób różne sytuacje, tzn. spółek Eka i Solvay, poprzez przyznanie obu tym spółkom obniżenia kwoty grzywny, które nie jest najwyższym obniżeniem dostępnym w ramach odpowiedniego przedziału, mimo że — zdaniem skarżących — Eka miała większy wkład we współpracę i poświęciła jej więcej czasu niż Solvay.

(¹) Komunikat Komisji w sprawie zwolnienia z grzywnien oraz zmniejszenia grzywnien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, str. 3).

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 29 czerwca 2006 r. — UNIPOR-Ziegel-Marketing przeciwko OHMI-Dörken (DELTA)

(Sprawa T-159/05) (¹)

(2006/C 212/78)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 171 z 9.7.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 27 czerwca 2006 r. — Marker Völkl przeciwko OHIM — Icon Health & Fitness Italia (MOTION)

(Sprawa T-217/05) (¹)

(2006/C 212/79)

Język postępowania: niemiecki

Prezes piątej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 205 z 20.8.2005

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 5 lipca 2006 r. — Deutsche Telekom przeciwko OHIM (Alles, was uns verbindet)

(Sprawa T-18/06) (¹)

(2006/C 212/80)

Język postępowania: niemiecki

Prezes czwartej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006

Postanowienie Sądu Pierwszej Instancji z dnia 6 lipca 2006 r. — Cofira-Sac przeciwko Komisji

(Sprawa T-43/06) (¹)

(2006/C 212/81)

Język postępowania: włoski

Prezes drugiej izby zarządził wykreślenie sprawy.

(¹) Dz.U. C 86 z 8.4.2006.